

دانشگاه فردوسی مشهد

دانشکده الهیات و معارف اسلامی (شهید مطهری)

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته الهیات و معارف اسلامی گرایش علوم قرآن و روایت

عنوان:

بررسی سندي و متنی روایات حرز و تعویذ

استاد راهنما:

دکتر سید کاظم طباطبائی

استاد مشاور:

دکتر علی اسدی اصل

نگارش

زینب آفاگلی زاده

۱۳۹۰ زمستان

فهرست:

۱	مقدمه
۱	تبیین موضوع پژوهش
۳	ضرورت و هدف پژوهش
۴	پیشینه پژوهش:
۵	سئوال‌های اساسی پژوهش:
۵	فرضیه‌های پژوهش:
۶	روش انجام پژوهش:
۶	ساختار و بدنه اصلی پژوهش:
۸	مفهوم شناسی حرز و تعویذ
۸	۱- تعویذ
۸	۱-۱- تعریف لغوی
۹	۱-۲- تعریف اصطلاحی
۱۰	۱-۳- کاربرد تعویذ در قرآن
۱۱	۱-۴- اهمیت و ضرورت استعاذه و آثار آن:
۱۲	۲- حرز:
۱۲	۱-۲- تعریف لغوی:
۱۲	۲-۲- تعریف اصطلاحی:
۱۳	تفاوت حرز و تعویذ:

۱۴	مفاهیم مرتبط با حرز و تعویذ.....
۱۴	۱- رقیه.....
۱۴	۲- نشرة.....
۱۶	۳- تمام.....
۱۸	۴- عزیمه.....
۱۹	۵- حجب.....
۱۹	نحوه برخورد با روایات حرز و تعویذ.....
۱۹	جایگاه حرز و تعویذ در اندیشه دینی.....
۲۱	حرزها و تعاویذ در فرهنگ اسلامی (عربی و ایرانی).....
۲۶	بخش اول: روایات شیعه.....
۳۲	گروه اول : روایات جواز.....
۳۲	روایت اول: عدم اشکال رقیه و تعویذ و نشره از قرآن.....
۳۵	روایت دوم: عدم اشکال رقیه شناخته شده.....
۳۸	روایت سوم: رخصت رقیه نمودن در سه چیز!.....
۴۱	روایت چهارم: امر پیامبر ﷺ به رقیه نمودن از چشم زخم.....
۴۳	روایت پنجم: عدم اشکال تعویذ آویختن بر مریض از قرآن.....
۴۴	روایت ششم: عدم اشکال رقیه ای شناخته شده برای مریض.....
۴۶	روایت هفتم: رخصت نمودن تعویذ آویختن بر حائض.....
۵۱	روایت هشتم: رخصت آویختن تعویذ حاوی نام و یاد خدا بر کودکان.....

روایت نهم: کراحت آویختن تعویذ قرآن بر بچه ها.....	۵۲
گروه دوم: روایات نهی.....	۵۵
روایت اول: نهی از رقیه نمودن به غیر قرآن.....	۵۵
بخش دوم: روایات اهل سنت.....	۵۶
گروه اول : روایات جواز.....	۵۷
روایت اول: عدم اشکال رقیه های مورد تایید پیامبر ﷺ.....	۵۷
روایت دوم: جواز رقیه ی فاقد شرک.....	۵۸
روایت سوم: رخصت دادن پیامبر ﷺ در رقیه از چند چیز.....	۵۹
روایت چهارم: رقیه نمودن، جزء قدر الهی است.....	۶۱
گروه دوم: روایات نهی.....	۶۱
روایت اول: مزیت فال بدنزدن و رقیه نکردن.....	۶۱
روایت دوم: تعارض استعمال رقیه با توکل.....	۶۴
روایت سوم: شرک آمیز بودن رقیه ها و تمائم.....	۶۵
روایت چهارم: علاج واقعه قبل از وقوع باید کرد.....	۶۷
روایت پنجم: شیطانی بودن نشره.....	۶۷
جمع بندی بررسی سندی.....	۶۹
جمع بندی بررسی متنی.....	۶۹
قرآن درمانی و دعا درمانی از منظر قرآن:.....	۷۱
قسمت اول؛ روایات مربوط به درمان بیماری های جسمی.....	۷۴

..... ۷۴	بخش اول: روایات شیعه.....
..... ۸۰	روایات تجویز:.....
..... ۸۰	روایات پیشگیری:.....
..... ۸۰	روایت اول: ذات القالقل جهت پیشگیری از بیماری و افزایش طول عمر.....
..... ۸۱	روایت دوم: دعا و تعویذ هنگام دیدن مریض.....
..... ۸۴	روایت سوم: تعویذ جهت پیشگیری از عقرب گزیدگی.....
..... ۸۵	روایات درمان.....
..... ۸۵	روایت اول: رقیه جبرئیل هنگام سردرد پیامبر ﷺ.....
..... ۸۶	روایت دوم: دعا و تعویذ جهت درمان بیماری تب پیامبر ﷺ.....
..... ۸۸	روایت سوم: دعا و تعویذ هنگام عیادت بیمارجهت شفای او.....
..... ۸۹	روایت چهارم: دعا و تعویذ جهت درمان درد سینه.....
..... ۹۰	روایت ششم: روایاتی که سوره حمد را شفا بخش عنوان می نماید.....
..... ۹۵	روایت هفتم: دعا و تعویذ جهت درمان مریضی سخت:.....
..... ۹۸	روایت هشتم: دعا و تعویذ امام ﷺ جهت درمان بیماری فرزنش.....
..... ۹۹	روایت نهم: دعا و تعویذ جهت رفع علت و مریضی در چهره.....
..... ۱۰۱	بخش دوم: روایات اهل سنت:.....
..... ۱۰۲	اول: روایاتی که فاتحة الكتاب را شفای همه دردها معرفی می نماید.....
..... ۱۰۴	روایت دوم: دعا و تعویذ پیامبر ﷺ برای شفای بیمار.....
..... ۱۰۶	روایت سوم: تعویذ پیامبر ﷺ برای درمان عقرب گزیدگی خود.....

روایت چهارم: دعا و تعویذ پیامبر ﷺ برای خود هنگام بیماری	۱۰۶
روایت پنجم: دعایی برای درمان تب و دردها	۱۰۷
روایت ششم: قرائت معوذین قبل از خواب برای جلوگیری از بیماری	۱۰۷
قسمت دوم؛ بیماری های روحی و روانی:	۱۰۸
بخش اول: روایات شیعه	۱۰۸
روایت اول: ترس هنگام خواب	۱۰۸
روایت دوم: وحشت	۱۰۹
روایت سوم: دعا برای رفع غم و ترس از وسوسه	۱۰۹
روایت چهارم: دعا برای در امان ماندن از تنبیلی، بخل و	۱۱۰
روایت پنجم: دعا و تعویذ برای درمان غصب	۱۱۱
بخش دوم: روایات اهل سنت	۱۱۱
روایت اول: دعا و تعویذ درمان افسردگی، تنبیلی و ترس	۱۱۱
روایت دوم: هم و حزن	۱۱۲
روایت سوم: رفع غصب	۱۱۲
جمع بندی روایات	۱۱۲
چگونگی تاثیر سحر و سایر افعال خارق العاده از دیدگاه علامه طباطبایی	۱۱۸
۱- سحر در لغت:	۱۱۹
۲- سحر در اصطلاح:	۱۲۰
۳- سحر در قرآن:	۱۲۰

۱۲۱.....	آیه اول: سوره بقره.....
۱۲۴.....	آیه دوم : سوره فلق.....
۱۲۵.....	بخش اول: روایات شیعه.....
۱۲۵.....	روایات جواز.....
۱۲۵.....	روایت اول: عدم اشکال رقیه از قرآن برای مسحور و مجنون.....
۱۲۵.....	روایت دوم: جواز نشره برای سحر زده.....
۱۲۶.....	روایات واردۀ جهت جلوگیری و درمان سحر.....
۱۲۶.....	چند روایت از ائمه برای ابطال سحر.....
۱۲۶.....	روایت اول: تعویذ حضرت علی <small>علیہ السلام</small> به خاطر شکایت اصحابش از سحر.....
۱۲۷.....	روایت دوم: تعویذ حضرت علی <small>علیہ السلام</small> برای ابطال سحر و ترس از سلطان.....
۱۲۸.....	روایت سوم: تعویذ حضرت رضا <small>علیہ السلام</small> برای ابطال سحر.....
۱۲۸.....	روایت چهارم: تعویذ پیامبر ﷺ آیه سخره، برای دفع ترس از ساحر و شیطان.....
۱۲۹.....	روایت پنجم: حرز حضرت علی <small>علیہ السلام</small> برای سحر شده و مصروع.....
۱۳۰.....	روایت ششم: تعویذ امام موسی کاظم <small>علیہ السلام</small> برای خارج شدن سحر از صحابه اش.....
۱۳۲.....	روایت هفتم: حدیث قدسی جهت عافیت از سحر.....
۱۳۲.....	دعا و تعویذ برای باز شدن بخت.....
۱۳۳.....	۱- دعای حضرت صادق <small>علیہ السلام</small> برای ازدواج.....
۱۳۵.....	۲- نسخه ای برای گشايش بخت.....
۱۳۶.....	بخش دوم: روایات اهل سنت:.....

۱۳۷.....	ابطال سحر پیامبر ﷺ با معوذین:
۱۳۹.....	آیات السحر ، شفا دهنده از سحر.....
۱۴۶.....	جمع بندی.....
۱۴۹.....	رابطه بین جادو و چشم زدن:.....
۱۴۹.....	چشم زخم و سحر.....
۱۵۰.....	چشم زخم از منظر قرآن:.....
۱۵۰.....	آیات ناظر به مسئله چشم زخم از دیدگاه مفسران.....
۱۵۰.....	۱- آیه ۶۷ سوره یوسف:.....
۱۵۲.....	۲- آیه ۵۱ سوره قلم:.....
۱۵۲.....	حقیقت چشم زخم.....
۱۵۳.....	بخش اول: روایات شیعه.....
۱۵۳.....	روایات جواز درمان چشم زخم با روایات مأثور از ائمه و قرآن.....
۱۵۳.....	روایت اول: جواز رقیه شناخته شده برای درمان چشم زخم.....
۱۵۳.....	روایت دوم: ضرورت و اهمیت رقیه نمودن در چشم زخم.....
۱۵۴.....	تعویذ جهت جلوگیری از چشم زخم.....
۱۵۴.....	۱- تعویذ جبرئیل اللہ علیہ السلام برای حسین (علیهم السلام).....
۱۵۵.....	۲- تعویذ امام رضا علیہ السلام برای جلوگیری از چشم زدن به عطر خوشبو.....
۱۵۶.....	۳- تعویذی در هنگام ترس از چشم زخم.....

تبریک گفتن برای جلو گیری از چشم زخم.....	۱۵۶
تکبیر گفتن برای جلو گیری از چشم زخم.....	۱۵۷
ذکر خدا برای جلوگیری از چشم زخم.....	۱۵۷
تعویذ حیوان برای جلو گیری از چشم زخم.....	۱۵۷
تعویذ فرد خوش پوش برای جلوگیری از چشم زخم.....	۱۵۹
انگشت‌تر حدید چینی برای از بین بردن اثر چشم زخم.....	۱۵۹
تعویذ برای درمان چشم زخم.....	۱۶۰
۱-رقیه فرد چشم خورده.....	۱۶۰
۲-تعویذ و رقیه جبرئیل <small>الله علیہ السلام</small> هنگام مریضی پیامبر ﷺ	۱۶۰
۳-درمان چشم زخم بوسیله سوره فاتحه و معوذتین.....	۱۶۱
بخش دوم: روایات اهل سنت.....	۱۶۱
اهمیت و واقعی بودن چشم زخم.....	۱۶۲
۱-پناه بردن به خدا از چشم زخم.....	۱۶۲
۲-چشم زخم قله کوه را فرود آورد!.....	۱۶۲
چشم زخم آدمی را روانه قبرستان می کند!.....	۱۶۳
مردن اکثر افراد در اثر چشم زخم.....	۱۶۳
پیشی گرفتن چشم زخم از قضا و قدر!.....	۱۶۴
جواز رقیه نمودن جهت چشم زخم:.....	۱۶۶
۱-رخصت پیامبر ﷺ دردعا درمانی برای چشم زخم.....	۱۶۶

۱۶۶.....	جلوگیری از چشم زخم:
۱۶۶.....	۱-تعویذ حسین بن جهت چشم زخم:
۱۶۷.....	درمان چشم زخم.....
۱۶۷.....	تعویذ حسین برای درمان از چشم زخم.....
۱۶۸.....	امر پیامبر ﷺ به رقیه نمودن جهت چشم زخم:
۱۶۸.....	روایت اول: امر پیامبر ﷺ به رقیه نمودن و درمان دختر بیمار.....
۱۶۹.....	روایت دوم: امر پیامبر ﷺ به رقیه و درمان گریه بچه.....
۱۶۹.....	روایت سوم: امر پیامبر ﷺ به رقیه نمودن برای درمان ناتوانی فرزندان.....
۱۷۰.....	رقیه پیامبر ﷺ توسط جبرئیل ﷺ برای درمان چشم زخم:
۱۷۱.....	رقیه هنگام اعجاب از چیزی.....
۱۷۳.....	رقیه برای درمان چشم زخم توسط معوذین:
۱۷۴.....	جمع بندی.....
۱۷۵.....	جن و شیطان در باور عامه:
۱۷۶.....	مفاهیم مرتبط با جن.....
۱۷۶.....	۱-غول.....
۱۷۷.....	۲-آل.....
۱۷۷.....	۳-ام الصیبان.....
۱۷۹.....	جن و شیطان در قرآن.....
۱۸۰.....	خطرات جن و شیطان.....

۱۸۰	تأثیرات روانی
۱۸۰	۱- وسوسه جن و شیطان
۱۸۳	۲- جنون (مس شیطان)
۱۸۳	۱- معنای لغوی جنون
۱۸۵	۲- نظر قرآن درباره جنون
۱۸۸	تأثیرات جسمی
۱۸۹	حرزها و تعویذ برای در امان ماندن از شر جن و شیطان
۱۸۹	۱. دعا و تعویذ برای دفع وسوسه های شیطان
۱۹۲	۲. حرزی برای امان از شیطان و ذریه اش
۱۹۳	۳. تعویذی برای پناه بردن به خدا از همه چیز من جمله شیطان و جنیان فاسق
۱۹۳	۴. رقعه الجیب حرزی از امام رضا <small>علیه السلام</small> برای حفظ از شیطان و دشمن
۱۹۶	۵. دعاء پیامبر ﷺ هنگام دیدن عفریتی از جن
۱۹۷	۶. سوره جن سبب مصونیت از آزار چشم زخم و سحر جن
۱۹۷	۷. حرزی برای دفع جن و سحر مشهور به حرزِ ابی دجانه
۲۰۰	حرز و تعویذ برای حفظ بچه ها
۲۰۰	۱- تجویز آویزان کردن تعویذ بر بچه ها
۲۰۰	۲- سوره بلد تعویذی برای نجات بچه از ام الصیبان
۲۰۱	۳- تعویذی برای درمان ماندن زن نفسا از شیطان و طفل از جنون و چشم زخم
۲۰۱	۴- تعویذی برای درمان ریح الصیبان
۲۰۲	۵- نوشاندن طفل از آب شست و شو داده شده با سوره حمد برای درمان ریح الصیبان

۶-حرزی از امام <small>الصَّابِرِ</small> برای حفاظت بچه اش از همه چیز من جمله، ام الصبیان.....	۲۰۳
گفتن اذان برای درمان ماندن از غول.....	۲۰۴
دعایی برای درمان خبل(جنون).....	۲۰۷
درمان مصروع با آبی که بر آن حمد و معوذین خوانده شده.....	۲۰۷
روايات اهل سنت.....	۲۰۷
۱-استعاذه از شر شیطان.....	۲۰۷
۲-سوره حمد شفا دهنده مصروع.....	۲۰۸
۳-آیاتی از سوره بقره(من جمله آیه الکرسی) برای درمان مجنون.....	۲۰۸
۴-حرز ابی دجانه.....	۲۰۹
۵-استعاذه از جنون.....	۲۱۰
۶-رقیه الجنون با آیاتی از سوره بقره، آل عمران و.....	۲۱۱
۷-جواز رقیه از جنون.....	۲۱۲
۸-استعاذه از مس شیطان هنگام مرگ.....	۲۱۲
جمع بندی:.....	۲۱۴
نتیجه گیری.....	۲۱۵
فهرست منابع.....	۲۱۹

تبیین موضوع پژوهش

یکی از عناصر فرهنگی در نزد اقوام و ملل جهان که سابقه بس دیرینه‌ای دارد، اعتقاد به ورد و طلسماست که بر اساس این باور، برخی از اوراد و الفاظ و جملات خاص، از قدرت سحر و آثار خارق العاده‌ای برخوردارند و انسان، با وقوف بر این گونه اوراد و اشکال که تحت عنوان ادعیه و طلسماشتهر یافته است، قادر خواهد بود سیر حوادث را به نفع خویش تغییر دهد و بر جریان وقایع تاثیر بگذارد. آدمی از روزگاران دیرین، هماره به تاثیر نیروهای نامرئی و مافوق بشری، باور داشته و این اعتقاد در میان همه اقوام و ملل دنیا رواج داشته و به فرهنگ مشخصی اختصاص ندارد.^۱

انسان از دیرباز برای رفاه و آسایش خود و خویشاوندانش می‌کوشید و طالب مصون ماندن خود و آنان بود. تا با استفاده از قوای خود و چنین باورهایی، از حوادث غیر طبیعی و طبیعی و نیروهای مافوق طبیعت، مصون بماند و چون دانش او اندک بود، به طلسما و مهره و ورد و امثال این‌ها پناه می‌برد.^۲

در فرهنگهای کهن عمدتاً اشیای مختلف — چه به شکل خام و طبیعی (قطعه سنگها، گیاهان، صدفها، دندانها و استخوانهای جانوران و...) و چه به شکل فرآورده (مجسمه‌ها، تمثالها، وسائل دست ساز فلزی، چوبی و...) — در «رماندن» ارواح پلید، شیاطین و موجوداتِ شریر و زیانکار کاربرد داشته است و احتمالاً استفاده از تعاویدِ ملفوظ یا مکتوب که یکی از گسترده‌ترین اشکال استفاده از طلسماست است نیز با سابقه‌ای اندکی کمتر، معمول و مرسوم بوده است. که اغلب، آنها را به منظور در امان ماندن از آسیب‌ها برپندازی می‌کنند یا می‌آویزند. شعر قدیم عرب و سایر منابع ادبی نشان می‌دهد که استفاده از تعاوید در میان عرب پیش از اسلام نیز رواج داشته است.^۳

^۱ قلی پور، محمد، مهره مار (درآمدی بر خرافه گرایی)، ص ۴۳

^۲ همان، ص ۲۰

^۳ موسی پور، ابراهیم، دانشنامه جهان اسلام، ذیل مدخل تعاوید

پس از ظهور اسلام، بر اساس آموزه‌های قرآنی، تمایل آدمی به مددجویی از نیروهای غیبی، در مسیر صحیح و برق استعانت از پرودگار یکتا سوق داده شد، لذا در سنت اسلامی تمام طلسمات شرک آلود تحریم شدند.^۱ شاید به این سبب که عرب جاهلی در پی آن بودند تا به وسیله آنها مقدرات الهی را برگردانند یا دفع ضرر را از غیر خدا درخواست کنند.

ولی در مواردی که این معوذات مشتمل بر قطعاتی از آیات قرآن بودند یا اسماء‌الحسنای الهی در آنها خوانده می‌شد، شریعت آنها را مشروع و جایز دانست.

اعتقاد به تعاوید قرآنی و روایی و استفاده از آنها هنوز هم در جوامع اسلامی زنده و رایج است. مردان و زنان مسلمان هنوز هم - اغلب برای کودکانشان - به تعاوید متولی می‌شوند. این تعاوید را بربدن افراد یا قسمتی از خانه، وسایل یا محل کار می‌آویزند. که ریشه آن را می‌توان در روایاتی جست جو کرد که در این رابطه آمده است. البته حرز و تعویذ در فرهنگ شیعی از فرهنگ سایر مسلمانان متداول‌تر بوده است. وجود انبوی از حرزها و عوذها و دعاهای حفظ، که در کتب ادعیه و روایت امامیه ثبت شده، شاهد این مدعاست. اما در اسلام دعا از خود قرآن آغاز شده و با ادعیه رسول خدا توسعه می‌یابد. اهل سنت در باب دعا تا همین اندازه اکتفا می‌کنند؛ اما در میان شیعه، ائمه دعاها بی شماری را با الهام از قرآن و سیره نبوی برای ما به یادگار گذاشته‌اند. به عنوان نمونه، مجلسی در (بحار الانوار)، هفده باب را به عوذات و احراز منسوب به پیامبر اکرم ﷺ، همسران ایشان، فاطمه سلام الله علیها و امامان شیعه علیهم السلام اختصاص داده است. و همچنین ابن طاووس کتاب (مهر الدعوات و منهج العبادت) و (الامان فی اخطار الاسفار و الزمان) را به روایات وارد شده در مورد حرز و تعویذ اختصاص داده است. و می‌توان افراد فراوانی را پیدا کرد که معتقد‌ند برخی از این تعاوید را در زندگی خود به کار گرفته و واقعاً از نتایج آن بهره مند گشته‌اند. اصطلاحاً گفته می‌شود که برخی از این دعاها به راستی مجربند.

آن چه در این پژوهش مد نظر است بررسی سندي و متنی اين روایات است تا بدین طریق اعتبار آنها سنجیده شود.

^۱. موسی بور، ابراهیم، دوازده + یک: سیزده پژوهش درباره طلسم، تعویذ و جادو، ص ۴۸

ضرورت و هدف پژوهش

باور به تأثیر حرز و تعویذ سبب پدید آمدن انحرافاتی در حوزه فرهنگ عامه شده است، نظر به دلالتهای جادویی آشکاری که در تعویذ وجود دارد، و از آن جا که تعاویذ اسلامی با طلسمات در علوم غریبه مرز مشترک دارند. همواره تفکیک تعویذهای رحمانی از شیطانی در گفتمان دینی می‌توانسته است موضوعیت یابد. همچنین دانش طلسمات و تعاویذ به عنوان بخشی از علوم خفیه، مورد سوءظن بوده است. به علاوه، برخی این مقوله را جزو خرافات دانسته و هیچ اعتقادی به آن ندارند. و برخی نیز بر خلاف گروه اول به هر مشکلی که بر می‌خورند اولین راه حل آن را در تعاویذ می‌جویند. و حتی در این مسئله پا را فراتر نهاده و به حیطه اعمال خرافی کشیده شده و متاسفانه به آن‌ها رنگ و بوی مذهبی داده‌اند. در جامعه، دیده شده که حرزها و تعاویذ در موضوعاتی به کار رفته که از نظر عقلانی و شرعی صحیح نمی‌باشد. مثلاً تعاویذ ایجاد مهرو محبت! و یا این که بدون در نظر گرفتن شرایط حرز و تعاویذ تجویز شده مثلاً به فردی که دچار بیماری ای هست حرزی جهت درمان او داده می‌شود، بدون این که به پیشک مراجعه کند. و مشکل آن جاست که این قبیل کارها در جامعه فراوان گشته و بدختانه همه مردم را چه باسوان و تحصیل کرده و چه بی سوان درگیر نموده است. به طوریکه افرادی به عنوان دعانویس به تهیه و فروش انواع تعاویذ اشتغال دارند. و اغلب برای هر مورد مقتضی، تعاویذ ویژه ای به درخواست کننده تحویل می‌دهند که بیشتر جنبه اخاذی دارد.

با توجه به این مسائل برای رفع سوءظن‌ها و همچنین جلوگیری از سوءاستفاده بعضی از این مقوله به بررسی روایات وارد شده در این موضوع پرداخته شده تا هم تعاویذ مستند و با دلیل از تعاویذ غیر مستند و بی دلیل تفکیک شود و هم محدوده این روایات مشخص شود. و مهمتر از همه، مشخص گردد روایات در این باره تا چه حد اعتبار دارند تا در دام خرافه پرستی نیفتیم. در ضمن، به خاطر فراوانی موضوعات این روایات، چند موضوع انتخاب شد که ساختار این پژوهش را نیز تشکیل می‌دهند. در این پژوهش به بررسی روایات درمان بیماری‌ها، سحر و جادو، و جن زدگی، چشم زخم، خطرات شیطان و جن پرداخته شده است که علت آن کاربرد بیشتر جامعه از حرز و تعاویذ در این حیطه هاست. و هم‌چنین تا حدودی براساس دو سوره ناس و فلق این انتخاب صورت گرفت. در سوره فلق دو شری که به طور خاص استفاده از آن‌ها لازم می‌شود، ساحران، و حاسدان و چشم زننده‌ها اند. و در سوره ناس نیز از وسوسه‌ها و خطرات جن و انس به خدا پناه برده شده است. و از

آن جا که عنوان پایان نامه به صورت کلی، بیان شده (بررسی سندی و متنی روایات حرز و تعویذ) لذا دست ما باز است تا به روایات اهل سنت نیز بپردازیم. البته این مهم از آن جا حاصل شد که حرزها و تعاویذ در همه فرهنگ‌ها از جمله فرهنگ اسلامی، کاربرد داشته است. لذا بررسی جایگاه روایات حرز و تعویذ در جوامع روایتی شیعه و سنی، با نگاهی مقایسه‌ای که به تفاوت‌ها و شباهت‌های آن هم از لحاظ کیفی و هم کمی پی ببریم، ضرورتی اجتناب ناپذیر می‌باشد.

پیشینه پژوهش:

با توجه به بررسی‌های به عمل آمده، هیچ گونه کتاب، پایان نامه یا مقاله‌ای در رابطه با موضوع مورد تحقیق یافت نشد. اما در اینجا چند مقاله و پایان نامه و کتاب که به شکلی با این موضوع در ارتباط اند ذکر می‌گردد. و البته تفاوت‌ها و امتیازات این کار نیز بیان می‌شود.

در "دانشنامه جهان اسلام" دو مقاله یکی در مدخل تعویذ به قلم آقای ابراهیم موسی پور و دیگری در مدخل حرز به قلم دکتر سید کاظم طباطبائی وجود دارد. که در آن‌ها به صورت گذرا و موردنی از جهت استشهاد به روایاتی در این زمینه استناد شده است.

مقاله «قرآن درمانی در بوته نقد»، نوشته حسن رهبری، همان طور که از عنوان مقاله پیداست، نویسنده با نگاهی نقادانه چند روایت ضعیف و محدود در رابطه با درمان بوسیله آیات قرآن را آورده است. و آن‌ها را به صورت سندی و دلالی بررسی نموده است.

پایان نامه «درمان با آیات قرآن و دعا» نوشته ابراهیم فالیز کار که ترجمه و تحقیق کتاب «التداوی بالقرآن و الاستشفاء بالرقى و التعاویذ» تالیف محمد ابراهیم سلیم است. اساس کار او نیز ترجمه یک کتاب که نویسنده آن سنی می‌باشد، بوده است و البته تا اندازه‌ای نیز با منابع شیعه تطبیق صورت گرفته است. اما عمدۀ بحث به تاثیر درمانی آیات پرداخته است.

کتاب دیگری که در این زمینه توسط اهل سنت نوشته شده است، کتاب، «روایات السحر و الرقیه فی الکتب السته روايۃ و درایۃ»، نوشته موسی بن محمد بن جابر الفیضی است. بخش اول این کتاب روایات سحر می‌باشد و ربطی به موضوع بحث ما ندارد. اما بخش دوم که روایات رقیه در آن آمده است، مربوط به موضوع پژوهش ما است، البته روایات در این بخش بدون دسته بندی و موضوع

بندی به دنبال هم و محدود ذکر شده، اما در پژوهش انجام شده در این پایان نامه روایات دسته بندی و موضوع بندی شده و تنواع روایات و موضوعات در آن بیشتر است. و همچنین روایات هر دو فرقه با نگاهی مقایسه ای آمده که این کتاب فاقد آن است.

از جمله کتاب ها و مقالات در اهل سنت که به موضوعی از موضوعات این پایان نامه پرداخته است و تا حدودی به آن نزدیک است عبارت از:

«فتح المغیث فی السحر و الحسد و مس» ابليس، ابو عبیده ماهر بن صالح آل مبارک، دارعلوم السنہ للنشر، ط اولی، الریاض، ١٤١٥ھ ١٩٩٥م.

«الرقیه الشرعیّة من الكتاب و السنہ النبویّة»، ابو العالیّه محمد بن یوسف الجورانی، الاردن، دارالنفائس، ١٤٢٧ھ، ٢٠٠٧م ط اولی.

«ضوابط التداوى بالرقى و التمائیم فی الفقه الاسلامی»، الدكتور محمد عثمان شبیر.
«كيف كان القرآن شفاء لأمراض الإنسان وقايةً و علاجاً»، الدكتور عمر سليمان الاشقر.

سؤالهای اساسی پژوهش:

۱- روایات چه اندازه به موضوع حرز و تعویذ پرداخته اند؟

۲- وضعیت سندی روایاتی که به این موضوع پرداخته اند چگونه است؟

۳- بررسی روایات مورد نظر چه محصولی را به دست می دهد؟ تأیید یا رد؟

۴- کارکرد اعتقاد به حرز و تعویذ از نگاه حدیث چیست؟

فرضیههای پژوهش:

۱- روایات این باب از حجم قابل ملاحظه ای در ابواب مختلف برخوردار است.

۲- در میان احادیث این باب احادیث معتبر نیز یافت می شود. اما در عین حال بسیاری از روایات این باب از لحاظ متنی و سندی ضعیف به نظر می رسد.

۳- به نظر می رسد از نگاه حدیثی استفاده از حرز و تعویذ فی الجمله قابل اثبات است، اما مطلق نمی باشند.

۴- اعتقاد به این موضوع در زندگی فردی و اجتماعی آدمیان تأثیر قابل ملاحظه‌ای دارد چرا که اگر با یک عقیده صحیح و روش درست و در شرایط مناسب از این تعاویذ استفاده شود مطمئناً متمرث شمر خواهد بود.

روش انجام پژوهش:

روش تحقیق در این پایان نامه، روش کتابخانه‌ای و استنادی است، و با فیش برداری از منابع موجود در کتابخانه‌ها، آرشیو مجلات و مراجعه به سایت‌ها و نرم افزارهای تفسیری و روایی موجود، به امر تحقیق پرداخته شده است. و چون از تحلیل برخوردار می‌باشد، در زمرة پژوهش‌های بنیادی به شمار می‌آید. با این توضیح که؛ ابتدا منابع حدیثی که این روایات در آن آمده است، از طریق نرم افزار جامع الاحادیث، مشخص گردید. برای روایات اهل سنت، از نرم افزار مکتبه اهل‌البیت استفاده شد. و چون موضوع حرز و تعویذ مبتلا به جامعه و یکی از عناصر فرهنگی است به کتب و مقالات موجود در این زمینه مراجعه گردید. در بررسی سندی از کتب رجالی متقدم، موجود در نرم افزار درایه‌الحدیث و کتب رجالی متأخر، موجود در نرم افزار مکتبه اهل‌البیت، استفاده شد. در بررسی متنی نیز به شرح‌های نوشته شده بر کتب حدیثی شیعه و سنی مراجعه گردید. کتبی که در اهل سنت به این موضوع پرداخته بودند. در کتابخانه موجود نبود لذا فایل پی‌دی‌اف آن‌ها از اینترنت دانلود گردید. و بعد به بررسی این احادیث و مقایسه آن‌ها با هم و همچنین با فرهنگ جامعه پرداخته شد.

ساختار و بدنی اصلی پژوهش:

این پژوهش در شش فصل سامان یافته است:

فصل اول: کلیات شامل: مفهوم شناسی حرز و تعویذ، مفاهیم مرتبط، حرزها و تعاویذ در فرهنگ اسلامی (ایرانی - عربی).

فصل دوم: بررسی سندی و متنی روایات جواز استفاده از حرز و تعویذ از دیدگاه فرقین.

فصل سوم: بررسی سندی و متنی روایات حرز و تعویذ درمان بیماری‌ها از دیدگاه فرقین.

فصل چهارم: بررسی سندی و متنی روایات حرز و تعویذ در موضوع سحر از دیدگاه فرقین.

فصل پنجم: بررسی سندی و متنی روایات حرز و تعویذدر موضوع چشم زخم از دیدگاه فریقین.

فصل ششم: بررسی سندی و متنی روایات حرز و تعویذدر موضوع جن و شیطان و جن زدگی از دیدگاه فریقین.

مفهوم شناسی حرز و تعویذ

۱- تعویذ

۱-۱- تعریف لغوی

العوذ به معنای التنجاء و پناهندگی و چنگ زدن است.^۱ و العوذُ والمَعَاذُ والتَّعْوِيذُ همه به یک معنا می باشند، و چیزی است که انسان به وسیله آن خود را از ترس یا دیوانگی تعویذ و پناهندگی می بخشد.
«التي يُعَوِّذُ بها الإنسان من فَرَغٍ أو جُنُون».^۲

بعضی از بزرگان اهل ادب مثل صاحب (لسان العرب) می پنداشند که اصل عوذ همان رقیه است که در آن پناهندگی باشد سپس تعمیم یافته است. گویند: فلانی را به خدا و اسماءش و به معوذتین پناه دادم «عَوَذْتُ فَلَانًا بِاللهِ وَأَسْمَائِهِ وَبِالْمُعَوَّذَتِينَ» زمانی که بگویی پناه دادم تو را به خدا و اسمائش از هر صاحب شری و هر دردی و هر حسودی . و معوذتان منظور سوره «ناس» و «فلق» می باشند، چرا که هر دو با «قل أَعُوذُ» آغاز شده اند.^۳

^۱. حسینی زبیدی، سید محمد مرتضی، تاج العروس من جواهر القاموس، ذیل ماده عوذ.

^۲. ابن فارس، أحمد بن فارس، معجم مقاييس اللغة؛ ذیل ماده عوذ.

^۳. دو منبع قبل؛ و ابن منظور، لسان العرب، ذیل ماده عوذ.